

Mistr Jímač:

Není to tak dávno, kdy válka krutá zuřila
Naše matka prolhaná tvou zbraní zabitá
Nedá mi to klidu proč mě bahna zbavila
Ty víš víc než já, tak chci slyšet slova tvá

Syn Poklopů:

Musíš už pochopit ke komu patřila
Zní to hrozně, je to děs, mluvím o jehovistech
Prohledal jsem staré spisy ve vodárenském archivu
Nalezl jsem dokumenty, kde je písmo průkazné

Mistr Jímač:

Musím se smát, když tohle slyším
Však proč jsem byl tak slepý
Vodou zalitý jsem nic neviděl
O to víc teď k tobě blíž mám synu mého otce

Syn Poklopů:

Těší mě, žes pochopil celou skutečnost
Naší říši odpadní už nemže nic narušit
Špína vždycky zvítězí nad božím světlem
Každý, kdo ze protiví, bude vodou potřísněn